

1884-11-10

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10249>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 37.

Συδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

10, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

(συνέχεια)

Ἡ Κύπρος θεωρεῖται κατὰ τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο ἔγγραφο μέρους Τουρκικῆς ἐπικρατείας· ἐντὸς δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν 98 χιλιάδων λιρῶν αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν ὡς εἰσόδημα καθαρὸν τῆς Τουρκίας, ἦτο ἐννεεῖται καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, διότι τότε τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα δὲν ἐτελωνίζοντο, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐτελωνίζοντο ἐδῶ. Σήμερον ὁμοῦ ἐνῶ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ λαμβάνει οἶον, καὶ ἐνῶ ὡς εἴπομεν, ἡ Κύπρος εἶνε Τουρκικὴ ἐπικράτεια, τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα τελωνίζονται καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τελωνίζονται καὶ ἐδῶ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐδῶ μὲν ἡ Ἀγγλία ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τελωνίσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 98 χιλ. λιρῶν· ἐκεῖ δὲ ὁπόθεν ἐξέρχεται τὸ πρᾶγμα, ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τὸ τελωνίσῃ ἡ Τουρκία, διότι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς. Ἴδού λοιπὸν ποίου εἴδους παιγνίδία παίζονται ἔς τὴν ράχιν ἢ μᾶλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν πτωχῶν κυπρίων! Ἴδού ποίου εἴδους ἀπάται κατήνησαν τὸ βαλάντιόν των φωλεᾶν μυρμηκῶν καὶ ποντικῶν.

Καὶ λοιπὸν ἡ ἀπάτη τοῦ ἐνός εἰς τὸ νὰ ἀρπάζῃ χρήματα, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ ἄλλου εἰς τὸ νὰ ἀρπάζῃ γῆν, ὑψωθείσαι ὡς δύο μεγάλα νέφη, τὸ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἄλλο ἐκ Λονδίνου καὶ συγκρουσθέντα ἐν Βερολίνῳ ἐγέννη-

σαν κεραυνὸν ὁ ὁποῖος κατέκαυσε τὴν τάλαινα Κύπρον· καὶ τὸ δυστυχέστερον, κεραυνὸν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ καίῃ καὶ νὰ καταστρέφῃ. Ἔτσι δὲν εἶνε Κυρὰ Κυβέρνησις.

Ἄλλ' ἀρὰ γε μίαν ποιαυτὴν ἀπάτην ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἐννοήσῃς; σὲ ἀδικοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ φαντάζονται τοῦτο, διότι σοὺ ἀφαιροῦν ἀρκετὸν μέρος τῆς ὀξυνοίας σου.

Ἐγὼ δὲν σὲ ἀδικῶ· ὁμολογῶ ὅτι ἐν γνώσει ἠπατήθης· δηλαδὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ παθεῖς διὰ λόγους ἄλλους· ποίους; νὰ σοὺ πῶ τοὺς λόγους ποῦ φαντάζομαι.

Ὅταν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Τουρκίαν, δηλαδὴ νὰ φέρῃ πρᾶγματα ἐκ Τουρκίας, θὰ πληρώσῃ βεβαίως διπλὸν τελωνιακὸν φόρον, διότι τελωνίζεται καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ· ὅταν ὁμοῦ θὰ φέρῃ ἐξ Ἀγγλίας, θὰ πληρώσῃ μόνον ἓνα τελωνιακὸν φόρον καὶ τότε βέβαια τοῦ συμφέρεαι καλλίτερα νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Ἀγγλίαν· καὶ τότε βέβαια θὰ γίνηται μεγαλειτέρα ἐξαγωγή τῶν ἀγγλικῶν πραγμάτων, καὶ τότε βέβαια θὰ τραβᾷ τὰ χρήματα ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ γεννᾷ λόρδους καὶ ἐκατομμυριοῦχος.

Αὗτοί εἶνε οἱ λόγοι ποῦ φαντάζομαι· καὶ ἡ λέγω ἀλήθειαν, ἢ οἱ κανόνες τῆς λογικῆς ψεύδονται, ἢ τέλος (καὶ φοβοῦμαι τὸ τελευταῖον τοῦτο) δὲν ξέρομεν καλὰ καλὰ ἂν μέσῃ ἔς αὐτὰς τὰς 98 χιλ. λίρας· εἶνε ἡ ἔχι καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, καὶ φωνάζομεν καὶ σὲ ζαλιζόμεν χωρὶς νὰ ξερώμεν τίποτε· ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἐφώναξαν καὶ ἄλλοι καὶ κοντὰ ἔς τὰς φωνὰς

ἐκείνων βάλε καὶ τὰς ἰδικὰς μου ἔπειτα· καλὰ νὰ πᾶθῃς· ἔπρεπε τὰς συμφωνίας σας ἐκεῖνας νὰ φωνάζητε καὶ κανεὸς Κυπριακοῦ Δημοκράτειου νὰ τὰς κυρώσῃ, διὰ νὰ τὰς ξερώμεν ἡμεῖς ποῦ καὶ πῶς καὶ πότε ἐπωλούμεθα.

Ἄλλο τι θὰ σ' ἐρωτήσω τώρα ποῦ τὸ ἐνθυμήθηκα. Μόνη σὺ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις (καὶ μπράβω σου διὰ τοῦτο) ἐμποδίσῃς καὶ ἐμποδίζεις τὴν σωματεμπορίαν· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ πέ μου, ἔνα ἔνα δούλον νὰ πωλῇ κανεὶς δὲν τὸ ἐπιτρέπεις, ὅταν ὁμοῦ τις ἔχῃ πολλοὺς οἰοῦ συναθροισμένους μέσῃ ἔς ἓνα σπῆτι μέγαλον καὶ τοὺς πωλήτῃ ὄλου; διὰ μιᾶς δὲν πειράζει; ἐνθυμοῦ παρακαλῶ νὰ μ' ἀπαντήσῃς εἰς τοῦτο, διότι ἐνδιεφέρομαι· ἀλλὰ μυσικὰ, διότι ἔχω τοιοῦτους καὶ δὲν θέλω νὰ μάθωσι τί σκέπτομαι δι' αὐτοὺς . . .

Εἰς τὸ προκείμενον λοιπὸν.

Τέλος πάντων Κυρὰ Κυβέρνησις ἔγεινε τὸ ἔγεινεν ἠπατήθης, ἠπάτησας, ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ καὶ τοὺς δρό· ἀλλὰ ἔλα τώρα νὰ ἀφήσωμεν ἀμφότεροι τὰ . . . ξεύρεις . . . καὶ νὰ σκεφθῶμεν νὰ εὐρωμεν τὸ ἀναγκαῖον ἱατρικὸν, διότι ὁ ἀσθενὴς μας θὰ ἀποθάνῃ, καὶ οὐδὲ παπᾶς θὰ εὐρεθῇ νὰ τὸν θάψῃ, διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν βιβλία, οὐδὲ φερέτρου θὰ ἀξιωθῇ, διότι τὰ δάση εἶνε Κυβερνητικὰ.

Ἐγραφε προχθὲς ἓνας εἰς τὴν Herald καὶ ἦσαν σωττικαὶ αἱ ιδέαι τῆς, καὶ τὸ ἴδιον εἴπομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἀγορασθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ Πύλη εἶνε βέβαιον, ὅτι μὲ ἐν ἐκατομμύριον λίρας μ ε -

τρητάς ἔμωσ, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἐν καὶ ἡμεῖς, τὴν πωλεῖ ἀμέσως. Ἐκείνοι λοιπὸν οἱ εκατομμυριοῦχοί σου ἄς δανείσωσι τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ 3 τοῖς 0)0 τόκον, νὰ λαμβάνωσι δὲ ἐκ τοῦ ταμείου τὸν τόκον ἐκάστου ἔτους καὶ μικρὸν χρεωλύσιον ἕως οὗ πληρωθῶσιν.

Ἄν θέλῃς λοιπὸν νὰ καταστῆς Κυβέρνησις ἀγαπητὴ πρὸς ἅπασιν τοῖς Κυπρίοις ὡς φροντίζουσα ἀληθῶς περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος των, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς, ἂν θέλῃς νὰ εὐ ἀναγνωρίσωσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἅπασα ἡ Εὐρώπη ὅτι πράγματι μεριμνᾷς νὰ καταστήσῃς αὐτὴν Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἂν θέλῃς νὰ ὑψωθῇ τὸ ὄνομά σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη, ἂν θέλῃς νὰ σὲ δοξάζῃ καὶ νὰ σὲ εὐγνωμονῇ καὶ μὲ ἀγκάλας ἀνεκτάς νὰ σὲ υποδέχεται πᾶς ὑποδουλωμένος λαός, ἰδοὺ τί ὀφείλεις νὰ κάμῃς :

Νὰ ἐπιληφθῆς ἀμέσως τῆς συμφωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς Πύλης, νὰ ἐγγυηθῆς τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου καὶ νὰ δανεισθῆς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀναγκασιὸν πρὸς τὴν ἀγορὰν ποσόν, μέρος τοῦ ὁποίου δύνανται καὶ οἱ Κύπριοι νὰ δώσωσι, νὰ ἐξακολουθῆς νὰ διοικήσῃς τὴν Κύπρον βελτιούσα ἐκάστοτε τοὺς νόμους καὶ εἰσάγουσα μεταρρυθμίσεις συμφώνους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν τῆς ἄχρις οὗ ἐξοφληθῇ σὺν τῷ τόκῳ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο μεγάλην ὠφελειαν θέλει προξενήσῃ τοῖς Κυπρίοις, διότι ἀντὶ 98 χιλ. λιρῶν τὰς ὁποίας ἤδη μετρᾷ τὸ ταμεῖον πρὸς τὴν Πύλην θὰ μετρᾷ μόνον 30 χιλ. λίρας ἐτήσιον τόκον καὶ ἄλλας 20 χιλ. χρεωλύσιον, ἔλας 50 χιλ. καὶ θὰ μένωσι περίσσευμα 48 χιλ. τὰς ὁποίας θὰ ὠφελῆθῃ τὸ διὰ βρέων καὶ δυσβαστάκτων φόρων βασιανιζόμενον βαλάντιον τῶν πτωχῶν Κυπρίων, οὐδέποτε θὰ ἀντιστιθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνητικὰς βουλήσεις σου, οὐδέποτε δὲ θὰ ζητήσωσι νὰ καταργήσωσι τὰς θέσεις ἢ νὰ ἐλαττώσωσι τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων σου ἢ εὐ τῆς συναίνεσός σου. Καὶ ἐν μακαρίᾳ δὲ καὶ τρισέμηνι ἐποχῇ καθ' ἣν ἠθελον ἀπαλλαχθῆ τοῦ χρέους τούτου ἢ καὶ πρὸ τούτου θὰ προσηρτῶντο, τῇ γενναίᾳ ἐπιτεύσει σου, τῇ πεφιλημένῃ ἐκείνῃ Δυνάμει πρὸς ἣν βλέμματα καὶ καρδίαι ἐσσεῖ προσηλωμέναι εἰσίν, σὲ θὰ εὐγνωμόνουν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν σου θὰ ἐτίθεντο, καὶ λιμένα διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν χρῆσιν θὰ σοὶ παρεγώρουν.

Σκέψου λοιπὸν αὐτὰ καλὰ καλὰ καὶ πάλιν θὰ ὁμιλήσωμεν.

Κυρὰ Κυβέρνησις !

Μὰ ὅπως ἔχεις οὐ τὸ δικαίωμα νὰ δέχεσαι ὑπαλλήλους μόνον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ζεύρουν καὶ Ἀγγλικά καὶ Τουρκικά ἢ Ἀγγλικά καὶ Ἑλληνικά καὶ νὰ τοὺς μισθοδοτῆς ἀπὸ τὸ βαλάντιόν μας ἀξιοπρεπῶς, δὲν ἔχομεν ἄρα γε καὶ ἡμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ σ' ἐρωτήσωμεν εἰς ποῖαν περίστασιν χρησιμοποιοῦν τὰ Ἑλληνικά των οἱ ὑπάλληλοί σου αὐτοὶ ; Στέλλεται ἐν ἔγγραφον ἢ μία κλήσις τριγλωσσος δῆθενεῖς ἕνα χωρικὸν ὁ ὁποῖος προσκαλεῖται τὴν δεῖνα ἡμέραν π. γ. νὰ καταβῆ εἰς τὴν πόλιν νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ἐνάγοντος αὐτόν· εἰς τὴν κλήσιν αὐτὴν γραφεται ἀγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ μόνον, τὸ αἴτιον διὰ τὸ ὁποῖον προσκαλεῖται καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν πρέπει νὰ παρουσιασθῇ· ἑλληνιστὶ ὅμως ἢ δὲν γράφεται τίποτε, ἢ γράφεται κατὶ ασοτεινὸν καὶ ἀτυνάρτητον ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖ τίποτε ὁ χωρικός. Ἐλα τῶρα παρικκαλῶ πέ μου τί χρησιμεύει διὰ τὸν χωρικὸν τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ τουρκικόν ; Τὸ ἀγγλικὸν εἶνε δι' ἐκείνον ποῦ τῶ γράφει τὸ τουρκικὸν διὰ ἐκείνον ποῦ παίρνει τὴν κλήσιν αὐτὴν, ἀλλὰ οὐδὲ διὰ ἐκείνον δὲν χρησιμεύει, διότι εἰς τοὺς περισσοτέρους τοιοῦτους ἂν τοὺς πῆς «σπαλαρ γὰρ ὄλοσον» θὰ σοὺ ποῖν «κιελὴ μέρα» ἐκείνοι. Λαμβάνει λοιπὸν ὁ δυστυχὴς χωρικός τὴν κλήσιν, ἀφίνει τὸ ἔργον του, γυρίζει τοὺς γραμματισμένους τοῦ χωριοῦ του νὰ τοῦ ποῖν τί τρέχει, ἄλλοι τοῦ λέγουν ὅτι εἶνε Κινέζικα γράμματα, ἄλλοι ὅτι εἶνε Ἀρμενικά. Τρέχει εἰς 2—3 περίχωρα νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσωσιν, τίποτε ἀναγκάζεται νὰ καταβῆ εἰς τὴν πόλιν νὰ εὐρη κανένα ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἀγγλικά, νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι προσκαλεῖται μετὰ 10 ἡμέρας νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον (ὁ ὁποῖος πολλάκις συμβαίνει νὰ ἦνε πληρωμένος καὶ ἀπαιτεῖται κατὰ λάθος) ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχασε τὴν ὄσνιθά του καὶ τὴν ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτόν, διότι εἶδεν εἰς τὴν αὐλὴν του πτερά ποῦ τῆς ὠμοιάζον. Φαντάσθητι τὴν ἐλεεινὴν θέσιν τοῦ δυστήνου χωρικοῦ Κυρὰ Κυβέρνησις καὶ μὴ τὸν νλαύσης καὶ σὺ ὡς ἐκεῖνος, καὶ μὴ καταρασθῆς καὶ σὺ τοὺς ὑπαλλήλους σου καὶ ποῦ τοὺς ἔβχλεν, ὡς ἐκεῖνος σὲ καὶ ποῦ σ' ἔφερεν. Ἐλα πέ μου σὲ παρακαλῶ, τί δικαίωμα ἔχεις εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐὰν παρέλθῃ ἡ ἡμέρα ποῦ ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ ὁ προσκαλούμενος (διότι ἐγύριζεν ἐκεῖ καὶ ἐδῶ νὰ μάθῃ τί γράφει τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο), νὰ λαμβάνῃς καὶ πρόστιμον ; Πρόστιμον καὶ ἀποζημίωσιν μάλιστα εἰς τὸν χωρικὸν ὀφείλει νὰ δίδῃ ὁ ὑπάλληλος

ἢ ὁ γραμματεὺς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν γράφει καὶ ἑλληνιστὶ τὴν ὑπόθεσιν ἢ δὲν τὴν γράφει καθαρὰ νὰ ἐννοῇ ὁ χωρικός καὶ γίνεται ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τούτου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν αὐτὰ καὶ θὰ διατάξῃς τὴν θεραπείαν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ πρὸ τοῦ νὰ σοὺ φέρω καὶ παραδείγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶσαι σὺ μόνη καὶ ἐγὼ ποῦ θὰ τὰ δοῦμεν· εἶνε Εὐρώπη ὁλόκληρος, καὶ εἶνε ἐντροπή νὰ ἀκούωνται αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἐκ Λονδίνου γράφουσιν εἰς τὴν «Ν. Ἐφημερίδα» μεταξύ ἄλλων τὰ ἐπόμενα :

Ὁ ὁμογενὴς ἡμῶν ἐν Μαγαστρίᾳ κ. Σωτήρ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν τιμὴν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν νὰ λάβῃ ἰδιαίτεραν καὶ ὄλως φιλικὴν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐπιφανεστάτου γέροντος Γλάδστωνος προσκαλέσαντος αὐτόν εἰς τὸ γεῦμά του εἰς Hawarden Castle, ὅπου ἔμενε διανύων τὰς διακοπὰς τοῦ ὁ τῆς Ἀγγλίας κραταιότατος. Ὁ κ. Γλάδστωνος πολλάκις εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Χατζόπουλον, ἀλλὰ αἱ ἀσχολίαι του δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, ὡς ἠθελεν. Ἐμείνεν ὁμοῦ ἀπὸ τῆς 2. μ. μ. μέχρι τῆς 5, πολλὸν σχόντος τὴν εὐκαιρίαν τοῦ κ. Χατζόπουλου νὰ εἰπῇ καὶ ἐκφράσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν μοναδικὴν τύχην νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐν τῷ ἐξόχῳ ἀτόμῳ τοῦ Γλάδστωνος ἄνδρα λίαν «εὐθύν» καὶ εἰς ἄκρον φιλελεύθερον καὶ φιλέλληνα, καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτόν ἐκεῖ, νὰ τὸν ἀκούσῃ πρὸς αὐτόν μόνον ἀποτεινόμενον καὶ ἐκφραστῆντα, ὅτι ἡ μέριμνά του εἶναι οἱ λαοὶ τῆς . . . «καὶ τοῦτο μοῦ εἶναι ἐντυπωμένον ἐδῶ» νὰ προσθήσῃ, δεικνύων τὸ μέτωπόν του. Ἐχάρη ἔτι ὁ κ. Γλάδστωνος πολὺ μαθῶν, ὡς εἶπεν, ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι προοδεύει καὶ ἰδίως ὅτι πρόκειται νὰ συνδεθῶσιν οἱ σιδηροδρομοὶ μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας. «Αὐτὴ, εἶπεν εἶνε ἡ ἀληθὴς πρόοδος τῆς Ἑλλάδος.»

Ὁ Ἄγγλος, Κύριος **Ulick Burke M. A.** Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μνητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὅτι ἐγκατασταθεὶς νῦν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εὐρήσωσιν αὐτόν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8, ὁδὸς Βικτωρίας, οἴκῳ.

Γνωστόν ἀποκαθίσταται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι ὁ Κος. Κωνσταντῖνος Π. Ζιγγιτζῆς ἐκ Λευκωσίας θὰ ὑπογράψῃ τοῦ λοιποῦ «Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου.»

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐξέχασαμεν νὰ τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο προχθὲς Τετάρτην ἐσπέρας πολλοὶ Ἄγγλοι ἔγειναν μασκαῖ καὶ μᾶς διεσκέδαζον· ἄλλοι ἔγειναν Τούρκοι, ἄλλοι μαῦροι, ἄλλοι τούρκισες, βέβαια τί τοὺς μέλλει; φαγεῖν καὶ πιεῖν καλόν· μισθὸς παχύς, θὰ κάμουν καὶ μασκαραλλίτικα νὰ διασκεδάσουν κιόλας· ἡμεῖς μόνον τὸν χρόνον μιᾶν φοράν τὰ κάμνομεν, κ' ἐκεῖνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ μᾶς τὰ παρουνοὶ Ἄγγλοι πιστεύω, διότι διὰ νὰ γίνονται σωστά, πρέπει νὰ ἦνε καὶ ἡ καρδιά γεμάτη καὶ ἡ τζέπη, διὰ νὰ γεμίση καὶ ἡ κεφαλὴ νὰ τὰ καταφέρῃ.

Κύριον Δημαρχεῖον! [ἀφίνομεν τὸν ἕνα καὶ πίνομεν τὸν ἄλλον· κακὸν πελᾶν ἠύραμεν τέλος πάντων]. Μοῦ γράφουν καὶ μοῦ λέγουν νὰ σοῦ σαλπίζω πολλά πράγματα ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐξετάζης καθόλου τοὺς δρόμους καὶ κατήνησαν ἀδιάβατοι, ὅτι ἄλλοῦ ἔρριψας τὴν ἄμμον καὶ τὴν ἀφίκες ἀστερέωτον καὶ ἐχάλασες ἀντὶ νὰ δεορθώσης τὸν δρόμον, ὅτι ἄλλοῦ λιμνάζουν τὰ νερὰ καὶ χαμπάρι δὲν ἔχεις, ὅτι ὄσσην ἄμμον ρίπτεις ἔς τὰ σωκκάκια τὸ καλοκαῖρι, τὴν σηκώεις τὸν χειμῶνα, διότι γίνεται πηλὸς, καὶ ἀντὶ νὰ προσθέσης ἐκεῖ ἄμμον, τὸν σαρίζουν οἱ σκουπισταὶ σου κλ. κλ. ἀλλ' ἐγὼ δὲν λέγω τίποτε διότι εἶνε ἐντροπή· διόρθωσε λοιπὸν αὐτὰ ὅλα νὰ μὴ ἀκουάμεθα.

Ἐένος ἐπισκεφθεὶς τὴν Λεμησσόν.

(συνέχεια)

Πολ. — Ἀγαπάτε νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον τοῦτον τῆς ἀγορᾶς;

Ἐέν. — Νομίζω ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ κάμωμεν . . . ἄλλας πάλιν φωνὰς καὶ τραγούδια μὲ κιθάραν ἀκούω· τί εἶνε ἐδῶ;

Π. — Εἶνε ἄλλο κατὰστημα ὁμοιον ἐκεῖνου ποῦ εἶδαμεν παρὰ κάτω.

Ἐ. — Δηλαδὴ;

Π. — Δηλαδὴ Πυρραρία κύριέ μου.

Ἐ. — Μὰ Πυρραρίαν καθὼς ἐκείνην; μὲ γυναῖκας δηλαδὴ;

Π. — Μάλιστα.

Ἐ. — Ὡστε, καθὼς βλέπω, ἔς τὴν Κύπρον δὲν πωλεῖται πύρρα χωρὶς γυναῖκα· ἠνώσατε βλέπω, σεῖ; τὰ δύο αὐτὰ κακὰ.

Π. — Διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ δύναμις των κύριέ μου.

Ἐ. — Δηλαδὴ νὰ καταστήσῃ ὁ π λ ο ν π υ ρ ο β ὀ λ ο ν π ο λ ῦ κ ρ ο τ ο ν ποῦ κτυπᾷ ἔς τὰ σήγουρα· ἄς ἦνε λοιπὸν ἄς προχωρήσωμεν . . . Ὡ . . . φίλε μου . . . πολὺν θόρυβον καὶ τὰ κτυπήματα ἀκούω πάνω ἔς αὐτὸ τὸ ἀνώγειον· τί τρέχει ἄρα γε;

Π. — Συγκρούονται τὰ δύο κακὰ φίλε μου τὰ ὅποια σοῦ εἶπα πρὸ ὀλίγου.

Ἐ. — Τί; κ' ἐδῶ Πυρραρία;

Π. — Κατὰ [δυστυχίαν ὑπάρχει εὐτυχία ἔς τὰ Κονσταντήματα αὐτὰ φίλε μου, κ' εἶνε καὶ στερεὰ· χρεωκοπία δὲν ὑπάρχει ἔς αὐτὰ.

Ἐ. — Γίνεται ὁμως τὸ ἀντίστροφον ἐδῶ φίλε μου· χρεωκοποῦν δηλαδὴ οἱ θαμῶνες (μου στερεῆδες.)

Π. — Τέλος πάντων ἕως τῶρα δὲν ἐφοβήθημεν τίποτε· καλὰ τὸ πάμεν.

Ἐ. — Ἄλλα πάλιν καφενεῖα ἐδῶ βλέπω! καὶ γεμάτα! ἐμέτρησα φίλε μου 7 ἕως ἐδῶ εἰς ἀπόστασιν 7 στρεμμαμάτων μόνον.

Π. — Ἐχεις βλέπω μεγάλην περιέργειαν φίλε μου.

Ἐ. — Μὰ βέβαια ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω καλῶς τὴν πόλιν· ἀλλ' ἄς προχωρήσωμεν . . . τί εἶν' ἐδῶ; χορὸς βλέπω!

Π. — Εἶνε κ' αὐτὸ κατὰστημα . . .

Ἐ. — Τί;

Π. — Ἀπ' αὐτὸ ποῦ εἶπαμεν παρὰ κάτω.

Ἐ. — Πυρραρία κ' αὐτὸ; ὦ ὦ φίλε μου, εὐτυχεῖτε βλέπω εἰς τὸ εἶδος τοῦτο.

Π. — Αἴαιαι! τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου; εἶνε οἱ καρποὶ τῆς Ἐλευθερίας αὐτοὶ, τὴν ἀποίαν ἡ μεταπολίτευσις μᾶς ἔφερε.

Ἐ. — Ἄλλὰ πιστεύω, ὅπου κατανάλωσις ἐνὸς πράγματος δὲν γίνεται, ἐκεῖ σπᾶνίζει τὸ εἶδος ἐκεῖνο . . . Ἄς ἦνε τέλος πάντων.

Φίλε Σαλπικτᾶ!

Δὲν μοῦ λέγετε (ἂν γνωρίζητε) ποῖος βᾶσκανος δαίμων ἐφθόνησε τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοσίων φόρων, ὥστε τοσοῦτο νὰ ἐξαντληθῇ τὸ μνημονικὸν των καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποκύπτωσι, συχνάτατα, εἰς τσοχῦτά καὶ τηλικαῦτα λάθη, πρὸς βλάβην βέβαια πάντοτε, τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; πτωχὸς τις π. χ. γεωργὸς στενοχωρούμενος ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ, κόπτων ἀπ' ἐδῶ καὶ προσθέτων ἐκεῖ, δανειζόμενος δὲ πολλάκις καὶ τὰ 3]4, ἵνα μὴ εἴπω τὰ 4]4, οἰκονομεῖ καὶ πληρῶνει τοὺς φόρους του καὶ διαγράφων τὴν περὶ τούτων μέριμναν ἔκ τοῦ καταπέχου τῶν μεριμνῶν καὶ φρονιδῶν του, σκέπτεται περὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ χρεῶν του· αἰφνης ὁμως τοῦ παρουσιάζεται εἰσπράκτωρ, αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ κλήσεως καὶ τοῦ ζητεῖ ἐκ νέου χρήματα ἀπειλῶν συγχρόνως ὅτι θὰ τοῦ στείλῃ σικουέστρον, ἂν μὴ πληρώσῃ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας.

ἐκπληκτος ἢ δυστυχὴς γεωργὸς ἀναπολῶν εἰς τὴν μνήμην του καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ἔτι δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, ὅπερ ἔδωκεν ἐξοφλῶν, τρέχει πρὸς τὸν εἰσπράκτορα (ἂν δὲν ἦνε παρῶν) καὶ τοῦ ἐνθυμίζει ὅλα ταῦτα: Ἄν μοῦ τὰ ἔδωκες κύριε λέγει του, (ὁ εἰσπράκτωρ θὰ ἔχῃς τὸ ταβίλι μου (τὴν σχετικὴν ἀπὸ δεῖξιν) ποῦντο; καὶ ἂν μὲν ἀγαθὸς δαίμων ἠνύνησε τὸν γεωργὸν καὶ δὲν τὸ ἔχασε [ἂν ἔλαβε] καὶ τὸ παρουσιάσῃ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ἀκούει παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἔν μακρῷ, μακρῷ παρδὸν κύριε, ἔγεινε λάθος, δὲν πειράζει, τὰ λάθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους γίνονται, ἀφοῦ ἐπλήρωτες ἄμε ἔς τὸ καλόν· ἂν ὁμως δὲν ἔλαβεν, ἢ τὸ ἔχασεν; ὦ τίς δὲν σέ φοβεῖται πλάστα μου! ἀμέσως ὁ κ. εἰσπράκτωρ ὡς χαμαιλέον μεταβάλλει μορφήν· συνοφρουῖται, λυμβάνει ὕφος γιαννιτζάρου καὶ σῶπα μωρὲ τοῦ λέγει μὴ τσαμπουνίζεις πολλά· λάθος δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ· πληρῶσε ἂν θέλῃς νὰ μὴ πληρώσης καὶ πρόστιμον· τί νὰ κάμῃ ὁ δυστυχὴς γεωργός; θέλων καὶ μὴ θέλων θὰ χρεωθῇ νὰ πληρώσῃ καὶ δεῦτερον, καὶ ἂν θέλῃ ἄς μὴ φροντίσῃ νὰ λάβῃ; καὶ πόλιν ταβίλι, ἢ ἂν λάβῃ, ἄς τὸ χάσῃ καὶ τότε πληρῶνει καὶ ἐκ τρίτου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρακλιθεθε κ. Σαλπικτᾶ, νὰ διασαλπίζητε ἐκ μέρους μου πρὸς ἅπαντας τοὺς φορολογουμένους. Τὸ μνημονικὸν τοὺς ταξιδάριδες εἶνε ἐξηνητημένον, πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ λαμβάνητε ταβίλια ἅμα πληρώσητε καὶ νὰ φυλάττητε ταῦτα, ὄχι εἰς πέτσινα τσεντούδια, ἀλλ' εἰς σιδηρένια σεντουκούδια μὲ 18 ἀνοικτάρια κλειδομένα, διότι ἂν τὰ χάνητε αἰωνίως θὰ πληρῶνητε καὶ αἰωνίως θὰ ἔχητε πακκιδες. Ὅλος ὁ κόσμος σήμερον εἶνε ἐντιμος καὶ ἂν δὲν μοῦ πιστεύητε εἰπέτε καὶ εἰς τὸν πλέον ἀτιμον ἄτιμὲ καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι θὰ πληρῶσητε τὸ ὀλιγώτερον μίαν λίραν πρόστιμον, ἂν σᾶς ἐγκαλέσῃ.

Ἐκ μίαις Ἐπαρχίας, 4 Νοεμβρίου 1884.

Εἰς ἀθέατος τούτω θεατῆς.

..:

Φαίνεται ὅτι τὸ ράντισμα ποῦ κάμαμεν προχθὲς [εἰς τὸν 35 ἀριθ.] διὰ πολλοὺς διδασκάλους τῶν ὁποίων τὰ τεύχη ἐξετάζει καὶ μᾶς σημειώνει λεπτομερῶς ὁ γενικὸς Ἐπόπτης μᾶς ὅστις περιέρχεται τὴν νῆσον ὅλην, ἐπίσπε καὶ κανένα διδάσκαλον εἰς τὰ μέρη τῆς Πάφου, καὶ μᾶς ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἐποικίαν δὲν ἔγραψεν ὁ γράψας τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφη ἡ ἐπιστολή, ἀλλ' ὅτι ἐστάλη διὰ τοῦ Ταχυδρομείου Πάφου τὸ ἐγνωρίσαμεν ἐκ τῆς ταχυδρομικῆς σφραγίδος· ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή ὡς ἔχει.

Ἐ. — Κύριε τ ο υ π ο γ ρ ᾶ φ ε τῆς "Σαλπικτῆς"
Ὁ Διατριβογράφος ὁ γράψας εἰς τὸ 35

φύλλον (ἂν καὶ ὑπάρχει μικρὰ ἀλήθεια τὰ ὅσα εἶπε διὰ τοὺς διδασκάλους) ἐν δὲν ψεύδεται δθναται νὰ εἶπη καὶ τὰ ὀνόματά των καλὰ λέγει ὁ Αἰσώπειος μῦθος, ὅτι ἡ σὰ κοῦλα του ἐκεῖνου εἶνε πίσω ἔς τὸν κῶλον του· δὲν ἐντρέπεται νὰ προσβάλλῃ ὄλην τὴν κοινωσίαν; τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε ἴδιον εὐπολῆτου ἀνδρός; ἂν τὸ τοιοῦτον τὸ δημοσιεύσης θὰ σοῦ γράψω καὶ τ' ὄνομά μου· εἰ δὲ μὴ θ' ἀποταθῶ εἰς τὸν Harald.

84. 1. [10 Σεφέρ.

Εἰς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τοὺς διδασκοντας.

Ἄπ. Σ. Δὲν εἴμεθα ὑπόχρεοι Κε. ἐνδιαφερόμενοι νὰ σοῦ κἀνωμεν τὴν θέλησιν· δὲν γράφομεν τὰ ὀνόματα, διὰ λόγους τοὺς ἑποιοὺς εἰσέτι δὲν ἐνόησας, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θ' ἀξιώθῃς νὰ τοὺς ἐνόησῃς ἐν τῷ μέλλοντι.

Η Ε Π Α Ν Ο Δ Ο Σ .

Ἐφυγες Κόρη κ' ἔφυγε μαζί σου ἡ ψυχὴ μου, καὶ ζῶν μακρὰν σου ἔμεινα ὁ δῦστηνος νεκρὸς θλίψις, πόνος, κατῆφεια ὑπῆρξεν ἡ ζωὴ μου, κ' ἐνόμιζ' ἀγελεύτητος πῶς ἦτον ὁ καιρὸς.

2.

Ἐφυγες Κόρη, κ' ἔφυγε μὲ σὲ τὸ φῶς κ' ἡ νύκτα σ' ἐμὲ ἐφαίνετο χειμῶνος ζοφερά, ἐνῶ σὺ διεσκέδαζες ἐκεῖ ποῦ ἦσο πέρα ἐγὼ ἐδῶ ἀπέμεινα μακρὰν σου ὡ σκληρὰ

3.

Ὡ; ναυαγός, ποῦ ἔχασεν ὁ τάλαις τὴν ἐλπίδα κ' ἔβλεπε μόνον θάλασσαν ἀγρίαν κι' οὐρανὸν καὶ τρομερὰν νὰ τὸν κτυπᾷ τὴν μαύρην καταιγίδα ἣτις θὰ τὸν ἐβύθιζεν εἰς Ἀδὴν σκοτεινόν.

4.

Τί σπαραγμοὺς ὑπέφερον, ὦ Κόρη, ἡ καρδιά μου ἔστη ἀπυρσίαν σ' ἤθελα πρὸς σὲ νᾶναι γνωστοὶ ἤθελα νὰ σοὶ ἔλεγον, φίλη, τὰ δάκρυά μου πόσον ἡ παρουσία σου μὲ ἦτο ποθητὴ.

5.

ὦ! ναί· μὲ ἦτο ποθητὴ καθὼς ἡ δρόσος ἔς τ' ἄνθη ὅταν αὐτὰ ὁ Ἥλιος μαραίνει κ' ὁ βορρᾶς κ' ἄνευ σου πλέον θάθνησκε καρδιά ποῦ ἀλλοτε 'π' ἄλλα βῆσανα, κ' ἀπ' ἄλλας συμφορᾶς.

6.

Τώρα ποῦ ἤλθες πέταξε, φίλη, ἔς τὴν ἀγρὰν νὰ λησμονήσω ὁ πτωχὸς τοὺς πρώτους μου καὶ μὲν

καὶ μὴ πληγώσῃ· φεύγουσα ἄλλοτε τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάλιν τὴν ἔκαμες νὰ αἰσθανθῇ πάλιν μου.

Λευκωσία.

E. M.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε'.

ΟΙ ΥΟΝΕΙΣ.

(συνέχεια ἴδε προηγούμε. ἀρθ.)

Ἔτοιμος ἤμην κλαίων νὰ ἀποκριθῶ τῇ μητρὶ χαιρούσῃ ἐπὶ τῇ συμβουλῇ, ὅτι δὲν διέγνων τὴν νόσον μου καλῶς καὶ ἀντιφαρμάκων ἀποφασιστικῶν παρηγορητικῶν μόνον διέτασεν· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ἔδωκε καιρὸν.

ὦ φίλτατε υἱέ μου! ἀνεφώνησεν, ἡ εὐδαιμονία οὐχ εὔρηται ἐκεῖ, ὅπου ποθεῖ νὰ σὲ ὠθήσ' ἡ μήτηρ σου.

Τὰς συμβουλὰς τῶν γυναικῶν μὴ ἀκουέ, ἐὰν νὰ ἐκπληρώσῃς τὸν προορισμὸν καλοῦ ἀνδρός· ἐπιθυμῆς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εὐτυχῆς νὰ ἀποθάνῃς ὕστερον.

Ὁ βίος μας θὰ ἦτο ἀνυπόφορος, ἐὰν ἐξ ἡμῶν ἕκαστος ἐσκέπτετο ν' ἀσφαλίσῃ τὸ μέλλον του ἀνέφελον, πιστεύων, ὅτι δι' αὐτὸ εἶδε τὸ φῶς.

Ἐὰν τὴν ἀνθρωπότητα ἐγωϊσμός κασελῆμβανε, καὶ τὰς σκέψεις τῆς αὐτοῦ ὡς Ἐφιάλτης ἐπεβάρυνε βαρῆς, ὁ ἀνθρωπος ὀλίγον θὰ διέφερε τῶν ζώων, τῶν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν.

Ὁ ἀνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς γεννώμενος περὶ ἑαυτοῦ πρὶν ἢ σκεφθῆ, καθήκοντα νὰ ἐκτελέσῃ ἔχει ἀσπράβατα.

Ἐὰν ἢ νὰ φιλοσοφῆται δυνατὸν, ἐὰν τὸν προορισμὸν ἐπρεπεν ἡμῶν ἐγὼ νὰ ὑποδείξω, φίλτατε υἱά, μὲ δύο μόνον λέξεις θὰ τὸ ἔπραττον.

Καὶ μολοντοῦτο οἱ σοφοὶ μας σκέπτονται, καὶ φάσκουσι, καὶ ἀντιφάσκουσιν αἶε, καὶ πολλοὶ τούτων φλυαροῦν ὡς ἄφρονες. — Ἀγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα σου. —

Ἴδου ἡ λύσις, τέκνον, τοῦ προβλήματος, τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀληθὴς προορισμός.

Πλὴν τίς ὁ Θεὸς οὗτος, ποῖα ἡ Πατρίς; Μυρίαι μέχρι τοῦδε ἐξηνήχθησαν γινώμμαι διὰ τὸ πρῶτον μέγα ζήτημα.

Καὶ ἐν ταῖς διαφόροις γνώμαις οἱ πολλοὶ ἔχασαν οὐχ ἀπαξ τὴν ἀληθῆ ὁδόν.

Ποσάκις πλανηθέντες δὲν ἐλάτρευσαν τᾶστρα καὶ τὰ ζῶα, τοὺς λίθους ὡς Θεοῦς; Ἐν τῇ πολιᾷ μόνον ἀρχιότητι

οἱ ἀνθρωποὶ φιλοσοφούντες ἀληθῶς κατενόησαν, ὅτι ἦν ἀδύνατον τὴν κτίσιν φηκρὰ κτίσματα νὰ πλάσωσι,

καὶ ὅ,τι θεώρουν τότε τέλειον, ἢ τῶν ὁμοίων του πολὺ ὑπέροχον,

ἐθεοποίησαν καὶ θερμῶς ἐλάτρευον Ἐν τῷ ἰδανικῷ ἐζήτουν τὸν Θεὸν καὶ μέχρι τοῦ καλοῦ σημείου ἐφθασαν νὰ ἐγείρωσι πρὸς τὸν ἄγνωστον βωμὸν. Ἀλλὰ ἡμεῖς ἐκεῖνων εὐτυχέστεροι τοῦ Χριστιανισμοῦ λαμπρὸν εἶδομεν φῶς, κ' ὁ Πλάστης εὐδοκήσας ἀπεκάλυψεν ἡμῖν τοῖς ἀναξίσις ὅ,τι γενεαὶ τόσαι πρὸ ἡμῶν μάτην ἐπέζητησαν. Εἶνε λαμπρὸν γεννώμενος ὁ ἀνθρωπος νὰ γενᾶται ἐν τῷ ἀληθινῷ φωτί· εἶνε θεῖον νέος μαθήσεως διψῶν ἐκ τῶν ναμάτων τούτων ἢ νὰ ποτίζηται [καὶ τὴν ἐν τῇ χειρὶ του Βίβλον ἔδειξεν] εἶνε ὅταν γηράσωμεν οὐράνιον ἐδῶ παρηγορίαν νὰ εὐρίσκωμεν, καὶ ὅποταν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας κλείσωμε εἰς ἄλλους θεοὺς κόσμους νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι μεταβαίνομεν, μεταβατικὰ πτηνὰ ἢ ὑδατοπόρους ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς κ' οὐδὲν ἄλλο νὰ θεωρῶμεν ἑαυτούς.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμισσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία συνήθη τὸ γομ. Γρ. 170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 100—137

Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὀκτὰ 2 καὶ 5]40

Χαρούπιχ τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ. 83 εἰς τὰς ἀποθήκας σταφίδες ἢ ὀκτὰ 35 παράδ.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.) δ αἶτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20. ἢ κρηθὴ ,, [16 ὀκ.] 11—12. ἀλευρι ἐντόπιον ἢ ὀκτὰ 45—50 παράδ. τὸ κρέας ἢ ὀκτὰ γρ. 9—10.

Λύσις τοῦ 34 αἰνίγματος. αὐχὴν—γῆν

Μόνος λυτῆρ ὁ ἐκ Λεύκας κ. Κυπριανὸς Χ' Ἰωάννου.

Λύσις τοῦ 35 αἰνίγματος. πόνος—ὄνος

Λυτῆρες.—Οὐδεὶς.

Αἶνιγμα 36.

Μικρὸν εἶμι καὶ εὐτελής· ὁ τ' οὐρανοῦ [πλὴν θόλος] ἂν λείψω ἀφανίζεται, ὁ Ἥλιος σκοτίζεται, Καὶ ἄρδην ἀνατρέπεται, φίλοι, ὁ κόσμος [θόλος.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.